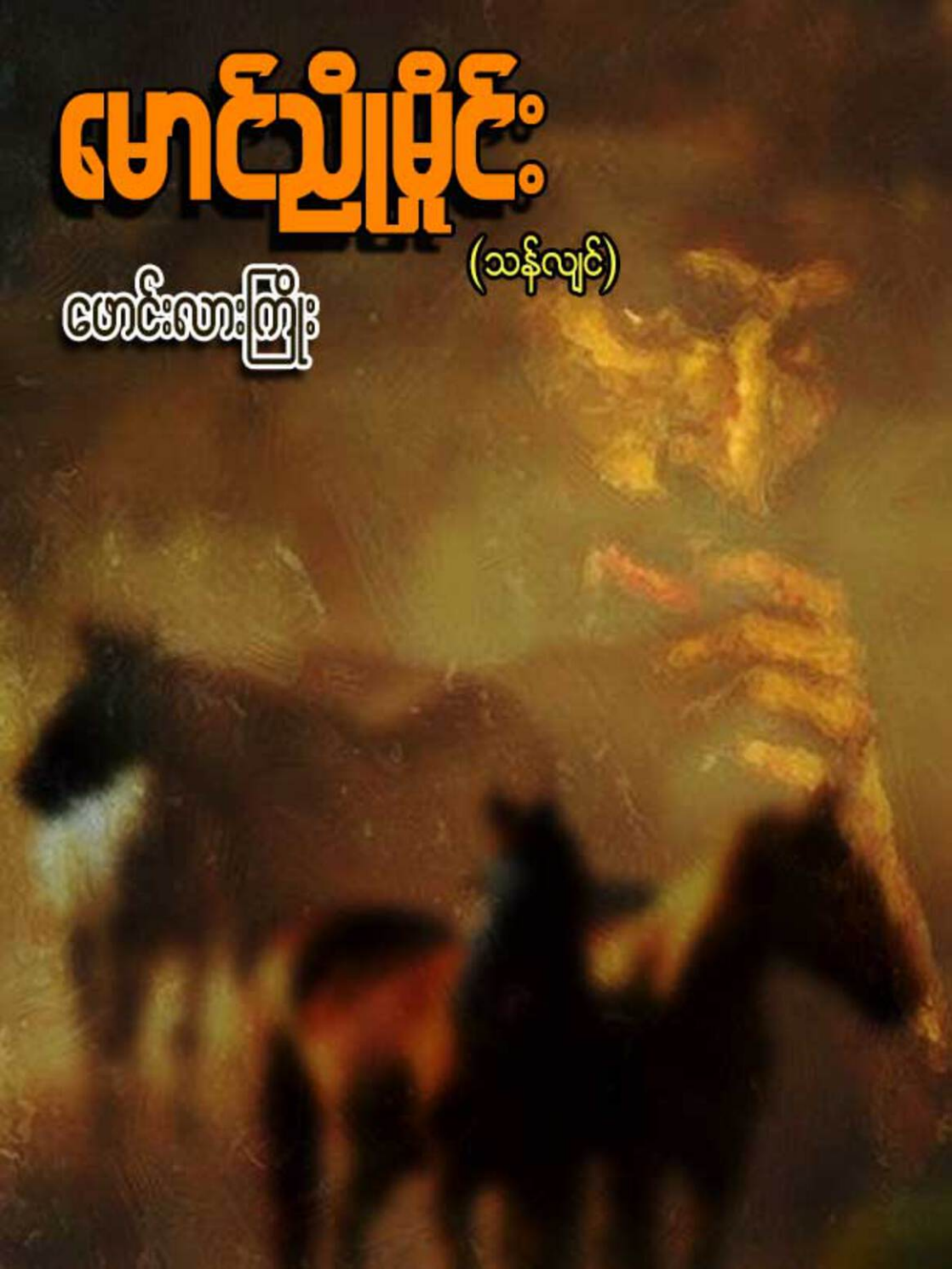

မောင်ညိုမှိုင်း

(သန်လျင်)

မောင်းစားကြိုး

ဖောင်လားကြိုး

သီတာ ရွှေဘွေခင်းမှာ လ . . .
ရွှေတည့်ရွှေညီလာ . . .
ယဉ်ဇရာ ကြယ်ရံကာ
သော်တာထူးသို့လေး . . .
ပြာခြေမှောင် ခွာသွေရှောင်
ရွှေဖောင်လားကွန့်လေး . . .

မြဝတီဝန်ကြီး

ဘုရား

လေးငယ်ငယ်
ကိုးတောင်ပြိည့်တည်
ငယ်သာငယ်
ကယ်ဆယ်မယ့်ဘုရား
ဓာတ်ကောလီ သုံးဆယ်ကူးအောင်ကွဲ့
ဖူးကြံအများ ။

ဝိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာအဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ ကြေညာစာတမ်း

ပြည်ထောင်စုတော်ကြီး

(၁)

အဲဒါ အဖေကြီးအောင်မင်းခေါင်

ကြောက်ပြေးရွာတဲ့ ဗျာ . . .

အတော်ကို ထိတ်လန့်စရာကောင်းတဲ့ ရွာအမည်ပါလား။

တကယ်အမည်အမှန်က ကြက်ပြေးရွာလို့ ဆိုတယ်။ ဒီရွာက တိုက်ကြက်တွေက ခွပ်တဲ့ နေရာမှာ ပြိုင်ဘက်ကြက် မျက်လုံးကန်း၊ ဇလုပ်ကွဲ၊ အတက်ကျိုးပြီး ပြေးအောင် ခပ်ကြမ်းကြမ်းခွပ်လို့ ကြက်ပြေးရွာလို့ ခေါ်တာတဲ့ ။

တိုက်ကြက်မျိုးကောင်းတွေ ထွက်တဲ့ ရွာ။

အင်္ဂလိပ်မင်း အုပ်ချုပ်တဲ့ ခေတ်မှာ ကို ကြက်ပေးရွာက တိုက်ကြက် တစ်ကောင်ရဲ့ တန်ဖိုးက နွားသိုးပေါက်တစ်ကောင်ရဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ ညီမျှတယ်လို့ ပြောကြတယ်လေ။

နောင်တော့ ကြက်ပြေးရွာကနေ ကြောက်ပြေးရွာက တိုက်ကြက် တစ်ကောင်ရဲ့ တန်ဖိုးက နွားသိုးပေါက်တစ်ကောင်ရဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ ညီမျှတယ်လို့ ပြောတယ်လေ။

နောင်တော့ ကြက်ပြေးရွာကနေ ကြောက်ပြေးရွာလို့ ပြောင်းသွားပါရောဗျ။ ကျွန်တော် ကျောင်းဆရာအဖြစ် ကြောက်ပြေးရွာကို ရောက်သွား တော့ မှ ဘာကြောင့် ကြောက်ပြေးရွာခေါ်သလဲဆိုတာ သဘောပေါက်ခဲ့ရသည် ။

ကျွန်တော့်ကို မြို့နယ်ပညာရေးမှူးက ဒီရွာကို မသွားခင် ဆုံးမစကားပြောခဲ့တယ်။

“ဆရာမောင်လင်း . . .

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ပညာရေးမှူး”

“ဆရာမောင်လင်းကို ဒီကြောက်ပြေး . . .အဲ . . .အဲ . . .ကြက်ပြေးရွာကို မလွှတ်ချင်ပါဘူး . . . ဆရာလင်းရယ်။ သို့သော် အဲဒီမှာ က ဆရာမမြကြဘူး။ ဆရာ မမြတာလည်း ဆရာလင်း ကြားဖူးမှာ ပေါ့

“ကြားဖူးပါတယ် ဆရာ”

“အကယ်၍ များ အဲဒီရွာမှာ နေရထိုင်ရတာ အဆင်မပြေရင် ပြောပါ ဆရာလင်း။ ဆရာလင်းကလည်း သွားချင်တယ်ဆိုလို့ သာ လွှတ်ရတာပါနော်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး . . . ပညာရေးမှူး၊ ကျွန်တော်က ရွာက ,ကလေးတွေကို စာသင်ပေးရမှာ စိတ်မဝင်စားလို့ ပါခင်ဗျ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် . . . ဆရာလင်းရယ်၊ အပြောအဆို အနေအထိုင်တော့ ဆင်ခြင်ပါနော် ဆရာလေး”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော် ကြက်ပြေးရွာ (ခေါ်) ကြောက်ပြေးရွာကို ရောက်ရှိသွားခဲ့တယ်။

ရွာက ပင်လယ်ကမ်းစပ်က ရွာ။

ကျွန်တော် အဝတ်အစားထည့်ထားတဲ့ သေတ္တာကို လက်ကဆွဲပြီး ပခုံးမှာ လွယ်ထားတဲ့ လွယ်အိတ်ကို ထိန်းကိုင်လို့ ရွာထဲသို့ ဝင်လာလိုက်

တယ်။

ရွာထိပ်အဝင်မှာ ရွာတော်ရှင်နတ်ကွန်းလို့ မီးသွေးခဲနဲ့ ရေးထားတဲ့ ယိုင်ရွဲ့ရွဲ့ နတ်ကွန်းတစ်ခုကို တွေ့ရပြီး နတ်ကွန်းထဲမှာ တော့ ဖယိုဖရဲ ပြန့်ကြဲကျိုးပြတ်နေတဲ့ နတ်ရုပ်ကို ဦးစွာမြင်လိုက်ရတယ်ဗျ။ ရွာလမ်းမ ပေါ်မှာ ကျွဲနဲ့ နွားတွေ အိပ်လို့ ။ နွားချေး၊ ကျွဲချေးတွေကလည်း လမ်းပေါ် မှာ အပုံလိုက်တွေ့ရရဲ့ ။

နတ်ကွန်းကိုကျော်ပြီး ရွာထဲဝင်လိုက်တော့ လှမ်းအော်သံကြားရပါ ရော။

“ဗျို့ . . .ဟေ့လူ . . . ဟေ့လူ . . .”

“ဒီမှာ မင်းကို ခေါ်နေတာကွ။ ဘာအူကြောင်ကြောင် လုပ်နေတာလဲ။ လာခဲ့ . . .ဒီကို”

ကျွန်တော့် ခေါ်နေတာကိုး။ ခေါ်တဲ့ လူတွေက ထန်းရွက်မိုးထားတဲ့ ထန်းရည်ဆိုင်ထဲက ခေါ်တာ။ လူငါးယောက်ပဲ။ ကြည့်ရတာ ထန်းရည် မူးနေတာနဲ့ တူရဲ့ ။ ဒါနဲ့ ကိုယ်ကလည်း မျက်နှာစိမ်းအနေနဲ့ လာခဲ့ရ တော့ သူတို့ ရှိတဲ့ ထန်းရည်တဲရှေ့ကို သွားလိုက်တယ်။

နှုတ်ခမ်းကွဲနဲ့ လူက ထန်းရည်ခွက်ကိုင်ရင်း မေးတယ်။

“မင်းက ဘယ်ကလဲ”

“မြို့ပေါ်ကလာတဲ့ ကျောင်းဆရာပါခင်ဗျ”

“ဟေ . . . ကျောင်းဆရာ၊ ဘယ်ရွာမှာ စာသင်မလို့ တုံးဗျာ”

“ကြက်ပြေးကုန်းရွာ မူလတန်းကျောင်းပါခင်ဗျာ”

“တို့ ရွာက ကျောင်းပေါ့။ စာသင်မလို့ . . .ဟတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ”

“ဝါး ဟား ဟား ဟား . . .ဟီး ဟီး ဟီး”

“ဟား ဟား ဟား ဟား . . . ကျောင်းဆရာနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“နာမည် ဘယ်လိုခေါ်ပါလိမ့် . . .အေ့ . . .ဂေ့ . . .”

“ကိုကြည်လင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ဪ . . . ကျောင်းဆရာလေးကို ခုလိုတွေ့ရတာ ဝမ်းသာတယ် . . . ကျောင်းဆရာ . . . လာ . . . ထိုင်ဗျာ။ ကျုပ်နာမည်က ပေါက်ကျိုင်းတဲ့ ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က သာဂရလို့ ခေါ်တယ်။ အေ့ . . .ဂေ့ . . .။ ဟိုကောင်က ဝေသာလီ . . .ဒီကောင်ကြီးက မိကျောင်းလို့ ခေါ်တယ်။ ဟေ့ . . . ဆရာလေးကို နေရာပေးလိုက်ကြစမ်း။ ရွာက ကလေးတွေကို ပညာတတ်အောင် သင်မလို့ လာတာ။ ရိုရိုသေသေ ဆက်ဆံကြ။ လာ . . . ထိုင်ပါ . . . ကျောင်းဆရာ”

သူတို့ က မိတ်ဆက်ပြီး ထန်းရည်တဲမှာ ထိုင်ဖို့ နေရာပေးတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲဗျာ။ တော်ကြာ ခုရောက်လာတဲ့ ကျောင်းဆရာအသစ်က ထန်းရည်ဆိုင်ကို အရင်ဝင်ဦးတိုက်တယ်လို့ သိသွားရင် . . .

“အစ်ကိုကြီး . . . ကျွန်တော် ရွာသူကြီး ဦးရေခဲအိမ်ကို . . .”

“ခေါက်ထားစမ်းပါ။ ရေခဲကို အရေးလုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ ။ ထိုင် . . . ရှေ့ ပင်ကျရည် ငှက်ခါးလေး သောက်”

“ဟို . . . ဟို . . . ကျွန်တော် ထန်းရည်မသောက်လို့ ပါခင်ဗျာ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ဒီလိုမေတ္တာရပ်ခံတော့ ပေါက်ကျိုင်းဆိုတဲ့ နှုတ်ခမ်းကွဲကြီးက မျက်နှာပျက်သွားပြီး . . .

“ဒီ မှာ ကျောင်းဆရာ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းရောက်ရင် ဘုန်းကြီးကျောင်းလို့ ကျင့်ကွ။ အေး . . . ငရဲပြည်ရောက်ရင်လည်း ငရဲပြည်လို နေတတ်ရတယ်။

ရှေ့ . . . သောက်လိုက်။ ငါတို့ သောက်ဆိုရင် သောက်လိုက်။ ကျောင်းဆရာရော၊ ဘုရင့်သားရော နားမလည်ဘူး သောက်”

“သောက် လိုက်လေကွာ . . . ဘာလဲ ငါတို့ အကြောင်း မသိလို့ နဲ့ တူတယ်။ ဟေ့ကောင် . . . ဝေသာလီ ကျောင်းဆရာအသစ်လေးကို ဧည့်ခံလိုက်ပါဦးကွ . . . ဟီး ဟီး ဟီး”

ဝေသာလီဆိုတဲ့ လူက ခါးကြားကစားမြောင်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး ကျွန်တော့်လည်ပင်းကို ဓားဦးနဲ့ တော့လိုက်ရင်း . . .

“မသောက်ရင် သေပြီကွ . . . ကျောင်းဆရာရ . . . ကိုင်း . . .”

“သောက် . . . သောက်ပျံ့မယ်ဗျာ . . .။ သောက် . . . သောက်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ဒီလိုမှ ပေါ့ . . . ရှေ့”

မသောက်ရင် ဓားနဲ့ တကယ်ထိုးမယ့်လူတွေဗျာ။ ကြောက်ကြောက်နဲ့ သူတို့ ပေးတဲ့ ထန်းရည်ခွက် မျက်စိမှိတ်ပြီး မော့သောက်လိုက်တယ်။

“အား . . . ဖူး . . .”

“ကြိုက်လား . . . ကျောင်းဆရာ”

“ဖူး . . . ဖူး . . . ဖူး . . . ခါး . . . ခါးတယ်ဗျ . . . အေ့”

“ဟား ဟား ဟား ဟား . . . ကျုပ်တို့ က ဒါမျိုးမှ ကြိုက်တာကွ။
နောက်တစ်ခေါက်ကွာ နော် နော်”

“တောင်းပန်ပါတယ် . . . အစ်ကိုကြီးရာ၊ ကျွန်တော် ဦးရေခဲတို့ . . .”

“အေးပါ . . . အေးပါ . . . ဒါနဲ့ ကျောင်းဆရာက ရွာမှာ စာသင်မှာ ဆို
တော့ ကြာမှာ ပေါ့”

“ဟုတ် . . . ဟုတ် . . .”

“မိန်းမရှိလား”

“ကျွန်တော် လူပျိုပါ . . . အစ်ကိုကြီးခင်ဗျာ”

“ဒီရွာမှာ အပျိုရော၊ အအိုရော ပေါတယ် . . . ကျောင်းဆရာ”

“.....”

“ကြိုက်တဲ့ မိန်းမကို လက်ညှိုးထိုးပြ”

“ဟာ . . . အစ်ကိုတို့ ရာ”

“ကျောင်းဆရာက လူချောပဲကိုး”

“ဟို . . . ဟို . . .”

“မိန်းမတွေဝိုင်းမှာ ကျိန်းသေတယ်။ ကြိုပြောထားမယ်နော် . . . ဒီရွာ
က ကြိုက်တဲ့ မိန်းမ မရှိရင် ကြိုက်သလောက်ယူ။ မိရွှေတစ်ဆုပ်ဆိုတဲ့
မိန်းမတော့ သွားမရောနဲ့၊ မကြိုက်နဲ့ ”

“ခင်ဗျာ . . .”

“မိရွှေတစ်ဆုပ်ကို သွားရောမိရင်တော့ ကြောက်ပြေးဆိုတဲ့ ရွာအမိ
ဟွယ်ကို ကျောင်းဆရာ ကောင်းကောင်း သိသွားရလိမ့်မယ် မှတ်ထား။

ကျုပ်တို့ ဘာလဲ သိချင်ရင် သူကြီးဖွတ်ကျားရေခဲကို မေးကြည့်။ သွား
တော့”

* * *

(၂)

ဒါ . . . ကြောက်ပြေးရွာကို စတင်ခြေချမိတုန်း ပထမဦးဆုံးကြုံရတဲ့ မိတ်ဆက်ပွဲပဲဗျာ။ ထန်းရည်မသောက်ရင် အသေသတ်မလားမသိ။

ဒီလိုနဲ့ ရွာလယ်က သူကြီးဦးရေခဲအိမ်ကို မေးရင်မြန်းရင်း ရောက်သွားတယ်။

အိမ်ပေါ်မှာ လူကြီး (၃)ယောက်နဲ့ မိန်းမ (၂)ဦး တွေ့ရပြီး၊ လူကြီး (၃)ဦးက အရက်သောက်နေကြတယ်ဗျာ။ မိန်းမနှစ်ဦးက အမြည်းချပေးလိုက်၊ သောက်ရေခပ်ပေးလိုက်။

“မောင်ရင်က ဘယ်သူတုံးကွ . . . အေ့ . . . ဂေ့ . . .”

“သူကြီးဦးရေခဲနဲ့ တွေ့ချင်လို့ ပါခင်ဗျာ”

“ရေခဲက ငါပဲ။ မင်းက မြို့သားနဲ့ တူတယ်။ ဘာလဲ . . . ငါးခြောက်လိုချင်လို့ လား၊ ငါးပိ ဝယ်ချင်လို့ လား ပြော . . . ဂေ့”

“ကျွန်တော်က မြို့ကလွှတ်လိုက်တဲ့ ကျောင်းဆရာပါ . . . သူကြီး”

“ဟေ့ . . .”

“ဟာ . . .”

“ဟောတော့ . . . ကျောင်းဆရာတဲ့ တော်”

“ကျောင်းဆရာ . . . ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ။ ဒီရွာက မူလတန်းကျောင်းမှာ စာသင်ဖို့ ရောက်လာတာပါ သူကြီးခင်ဗျာ”

“အားနာလိုက်တာ . . . ကျောင်းဆရာလေးရာ။ ကျုပ်တို့ ရွာကတော့ တစ်ရွာလုံး အရက်သောက်တဲ့ လူချည်းပဲ . . . ဆရာလေးရေ။ ဟဲ့ . . . မိကြွေတို့၊ မိငွေတို့ ဖျာခင်းကြလေ။ ဘာကြည့်နေတာလဲ”

“အဲ . . . အဲ . . . ဟုတ်ကဲ့ရှင့် . . . ဆရာလေး . . . ဒီမှာ ထိုင်ပါရှင့်”

“ဆရာလေး ရောက်လာမယ်တော့ စက်လှေသမားတွေက ပြောသား ။ ဘယ်နေ့မှန်းမသိတော့ ရေဆိပ်လာမကြိုနိုင်ဘူး . . . ဆရာလေးရေ။ ဒါနဲ့ ဆရာလေးနာမည်က ဘယ်သူတုံး”

“ကိုကြည်လင်းလို့ ခေါ်ပါတယ် . . . သူကြီး”

“ဟေ့ . . . ဆရာလေးဖို့ ဖန်ခွက်တစ်လုံး ယူခဲ့။ အေ့ . . . ဂေ့ . . .”

“ဟို . . . ဟို သူကြီး ကျွန်တော် အရက်မသောက်ပါဘူး ခင်ဗျ”

“ဘာ . . . အရက်မသောက်ဘူး၊ ထန်းရည်နံ့ကတော့ ရနေပါလား . . . ဆရာလေးရာ . . . ဟေ”

“ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား”

“အား ဟား ဟား ဟား ဟား”

“ခစ် ခစ် ခစ်”

ကိုပေါက်ကျိုင်းတို့ ဓားထောက်တိုက်တဲ့ ထန်းရည်ကြောင့် အရှက်ကွဲပြီပေါ့ဗျာ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ရွာအဝင် ထန်းရည်ဆိုင်ကနေ ကိုပေါက်ကျိုင်းတို့ ထန်းရည်တိုက်လို့ သောက်ခဲ့ရတဲ့ အကြောင်း ရှင်းပြလိုက်ရော . . .

“အင်း ပေါက်ကျိုင်းတို့ ကတောင် ငါ့အရင် မှတ်ပုံတင်ပြီးပြီကိုး။ အေးလေ ပေါက်ကျိုင်းတို့ နဲ့ သင့်မြတ်အောင်ပေါင်းထားတာ ကောင်းပါတယ်။ ပေါက်ကျိုင်းတို့ ၊ ငမဲတို့ နဲ့ မသင့်မြတ်ရင်တော့ သေရင်သေ၊ မသေရင် ရွာကနေပြေးရတာပဲ။ ဒီနေ့တော့ ဆရာလေး ကျုပ်အိမ်မှာ နေပေါ့။ မနက်ဖြန်ကျရင် ရွာကျောင်းရှေ့က အရင်ဆရာတွေနေသွားတဲ့ အိမ်ကို လိုက်ပို့ပေးမယ်။ စာရေးသောက်ရေးကတော့ မပူနဲ့ ။ ဆရာလေးကို ကျုပ်တို့ ရွာက ထမင်းအုပ်ပို့ပေးမှာ ပ။ ကိုင်း . . . ဟိုဘက်ခန်းမှာ နားနားနေနေ နေပါဆရာလေး။ ကျုပ်တို့ ကတော့ အရက်ကလေးသောက်ပြီး တိုင်းရေးပြည်ရေး၊ မယားငယ်အရေး ဆွေးနွေးလိုက်ဦးမယ်ဗျာ”

“ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား . . . တို့ သူကြီးကတော့ ပြောလိုက်လျှင် သောက်ကျင့်ကို တန်းပေါ်တာပဲဟေ့”

“ဟား ဟား ဟား ဟား . . . ဒါတောင် အသက်ကြီးသွားလို့ ကွ”

“ခုလည်း မယားနှစ်ယောက်နဲ့ ပဲလေ . . . ဟား ဟား ဟား”

ရောက်မှ တော့ မထူးပါဘူးဗျာ . . . ရေလိုက်ငါးလိုက်နေပြီး အရေးကြီးတာက ကလေးတွေ စာသင်ဖို့ ကို သည်းခံကြိုးစားရမှာ ပေါ့။

အခန်းထဲဝင် အဝတ်အစားလဲပြီး ဖျာပေါ်လှဲမလို့ လုပ်တုန်း အသံတွေကြားရပါရောဗျာ။

“တော့ . . . သူကြီး . . . သူကြီး . . .”

“ဟဲ့ . . . အိမ်ရှေ့က ဘယ်သူတွေတုံး။ အလန့်တကြား မလုပ်ကြနဲ့ ဟဲ့”

“ကျွန်မတို့ ပါတော် . . . သူကြီးအိမ်မှာ မြို့ကကျောင်းဆရာ ရောက်နေတယ်ဆိုတော့ . . .”

“အဲဒါ နင်တို့ နဲ့ ဘာဆိုင်လို့ တုံး . . . မသာမတွေရဲ့ ဟင်”

“ကြည့်ချင်လို့ ပေါ့တော် . . . ကိုယ့်ရွာမှာ စာလာသင်တာဥစ္စာ။ ဘယ်
မှာ တုံးတော့။ ဟောတော့ . . . ပေါက်လဲကုန်းက ဘုရားဒကာကြီး ဦးစံ
ကတုံးလည်း ရောက်နေတယ်။ ဟယ်... ဘုရားဒကာကြီးက အရက်
သောက်.. “

“ဟဲ့ . . .ဟဲ့ . . . ကောင်မလေးတွေ တိုးတိုးလုပ်ကြစမ်းပါဟာ . . .
နင်တို့ ကြောင့်တော့ ခက်တာပဲကိုးဟာ”

ဘုရားဒကာဆိုတဲ့ လူကြီးက တိုးတိုးလုပ်ကြပါတဲ့ ။

“သူကြီး . . . ကျောင်းဆရာ ဘယ်မတုံးတော့”

ဒါနဲ့ သူကြီးဦးရေခဲက . . .

“ကျောင်းဆရာလေး . . .”

“ခင်ဗျာ. . .သူကြီး”

“ခဏလောက် ထွက်ခဲ့ပါဦးကွယ်။ ရွာသူတွေက မောင့်ကို မြင်ဖူးချင်
လို့ တဲ့ ကွယ်”

“ဟုတ် . . .ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ”

အိပ်မှေးမလို့ လုပ်ရာက ထပြီး အခန်းပြင်ထွက်ပြရတယ်ဗျာ။

“ဟယ် . . .”

“အို . . .”

“ချောလိုက်တာတော်”

“အသားကို ဖြူဝင်းမွတ်နေတာပဲတော် . . .အဟိ”

“ဟွန်း . . . ရောဂါ ထပါပြီတော်”

ပွင့်လင်းတဲ့ ရွာသူတွေကို သူကြီးကတော် မကြွေက ငေါ့ပါရော။

“အို . . . ကြီးကြွေကလည်း ချောလို့ ချောတယ်ပြောတာ လွန်လို့ လားတော့”

“အေးပါ . . . အေးပါ။ မသိရင် ခက်မပေါ့အေ . . . ဟွန်း”

“ဆရာလေးတော့ . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ နှမ”

“နာမည်ဘယ်လိုခေါ်တုံးတော်”

“ကိုကြည်လင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ဒီရွာမှာ နေမှာ ပေါ့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ နေမှာ ပါ”

“ဝမ်းသာလိုက်တာတော် အမောကိုပြေသွားတာပဲ။ မနက်ဖြန် အိမ်ကို ထမင်းစားကြွပါလားတော် ဟင်”

ဒီမှာ ပဲ လုံးကြီးပေါက်လှတစ်ဦးက . . .

“ဆရာလေးက ဇနီးနဲ့ လားဟင် ”

“ မရှိပါဘူး... ကျွန်တော် လူပျိုပါ ”

“ဝမ်းသာလိုက်တာတော် . . . ဝမ်းသာလိုက်တာ။ လျှော်စရာ အဝတ် ပုဆိုးရှိရင် ကျွန်မလာယူလျှော်ပေးမယ်နော် . . . ဆရာလေး။ ကျွန်မနာမည်လည်း မှတ်ထားတော် . . . မထွားကြီးတဲ့ . . . အဟင့်”

“ဟဲ့ . . . သောက်ကောင်မတွေ”

“ဘာတုံး . . . သောက်ကောင်မတွေ”

“ဘာတုံး . . . ဘသူကြီးရဲ့ ”

“နားကလောတယ် . . . ပြန်ကြတော့။ ဆရာလေးက ပင်ပန်းလာတယ် အနားယူနေတာ။ သွားကြ . . . ပြန်ကြ”

သူကြီးက လျှာသွက်အာသွက် ရွာသူတွေကို ပြန်ခိုင်းတယ်ဗျ။

“ဆ . . . ဆရာလေး . . . လေး . . .”

“ဗျာ . . . အစ်မထွားကြီး . . .”

“ဟို . . . ဟိုလေ . . . မိ . . . မီးပူပါ . . . ထိုးပေး . . .”

“ မိထွား... အနာကျမ.... ငါ ပစ်လိုက်မယ်နော် ”

“မိထွား . . . ပြန်ပါပြီ . . . ဘသူကြီးရဲ့ ။ အရက်ပုလင်းနဲ့ တော့ မပစ်ပါနဲ့ ။ ပစ်ချင်းပစ် ရှင့်မယားကိုပစ်”

“ကဲဟာ . . . သေနာမတွေ”

အမယ်လေး . . . သောက်ပလုတ်တုတ် ကျောင်းဆရာနဲ့ ငါနဲ့ ညား”

ကဲ . . . အဲဒါ ကြောက်ပြေးရွာရဲ့ ပွဲဦးထွက် မြင်ကွင်းပါဗျာ။

* * *

(၃)

ကြက်ပြေးရွာရဲ့ အဓိကလုပ်ငန်းက ပင်လယ်ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းပဲ။ ပင်လယ်ကမ်းစပ်မှာ ပင်လယ်ထွက်မယ့် တံငါလှေတွေ အလံတလူလူနဲ့ ဗျ။ အိမ်အတော်များများ အိမ်ရှေ့မှာ ငါးစင်တွေ ရှိတယ်။ လှေရှိတယ်။ ငါးပိလုပ်တာရှိတယ်။

အိမ်ခြေ(၅၀)မျှရှိတဲ့ ရွာမှာ ငါးဖမ်းလုပ်သူက အိမ်ခြေ(၁၅)လုံးမျှရှိပြီး အရက်ချက်၊ အရက်ရောင်း ထန်းရည်ရောင်းတဲ့ လူက ရွာကုန်နီးပါးပဲ။

လယ်သမားက (၃) (၄) ဦးပဲ ရှိတယ်။

အရက်ချက်တဲ့ အိမ်တွေဟာ ထန်းလျက်ဖိုတွေ၊ ပေါင်းအိုးတွေ၊ မီးဖိုကြီးတွေ၊ အရက်ပုံးတွေနဲ့ ရှုပ်နေတယ်ဗျ။ အရွယ်ရောက်သူတိုင်း အရက်သောက်တယ်။ မူးတယ်၊ လဲတယ်၊ ရန်ဖြစ်တယ်။

နေ့ရောညပါ ဓားကြိမ်း ကြိမ်းသံ။

ဆဲရေးတိုင်းထွားသံတွေဟာ နားမဆန့်အောင် ကြားရတယ်။

မိန်းမချင်း လမ်းပေါ်မှာ ရန်ဖြစ်၊ နပန်းသတ်ကြတာ ခါးမှာ ထဘီမရှိဘူး။ ရင်ဘတ်မှာ ဘော်လီအင်္ကျီမရှိတော့ဘူး။ ဘယ်သူမှ လည်း ဝင်မဖျင်ကြဘူး။ မခံနိုင်လို့ သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက် ဝင်ပါပြီး ချကြတာမှ မကြည့်ဝံ့စရာဗျာ။

သူကြီးက တော်ကြတော့လို့ ပြောတာတောင် သူကြီး အဆဲခံရသေး

တယ်။ ရွာထဲမှာ မကောင်းတဲ့ မိန်းမတွေရှိတယ်။ ဒီရွာက မဟုတ်ဘူး ။
စက်လှေတွေ နဲ့ လာတဲ့ အခြားရပ်က ပြည့်တန်ဆာတွေ။

ပိုက်ဆံက ပေါတာကိုး။

ငွေပေါတဲ့ အရပ်မှာ ဘိန်းစားရှိတယ်။ အရက်သမား၊ ဖဲသမားရှိ
တယ်။ ဓားပြရှိတယ်။ ပြည့်တန်ဆာရှိတယ်။ လူမိုက်တွေရှိတယ်။
သူများ မယားကြာခိုတဲ့ လူလည်း ရှိသလို၊ သူများ လင်ကိုလုတဲ့ လင်လု
မတွေလည်း ရှိတယ်။

ရွာမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းမရှိဘူး။

ဘာလို့ မရှိတာတုံးလို့ မေးကြည့်တော့ အရင်က ဘုန်းတော်ကြီး
တစ်ပါးနဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်း ရှိတယ်တဲ့ ။ ဥပုသ်နေ့၊ လပြည့်နေ့ ဥပုသ်
လာစောင့်တာ (၃) ယောက်ပဲရှိသတဲ့ ။ ဥပုသ်စောင့်တဲ့ လူကြီး (၃) ဦးမှာ
(၂)ဦးကွယ်လွန်သွားတော့ တစ်ယောက်ပဲ ဥပုသ်လာစောင့်တယ်တဲ့ ။ ဘု
န်းကြီးကို ဆွမ်းလောင်းရကောင်းမှန်းမသိဘူး။ အိမ်ရှေ့ဆွမ်းရပ်ရင်
ကန်တော့ပါသေးရဲ့ က နေ့စဉ်မနက်တိုင်း ပြောတာ။ ပြောရင်းက
အရက်ပေါင်းအိုးကကျတဲ့ ဦးရည်ကို မြည်းနေဆဲတဲ့ ။

ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲမှာ သီးနေတဲ့ သရက်သီးခိုးခူးတယ်။ ကျောင်း
မှာ ဘေးမဲ့လွတ်ထားတဲ့ ကြက်တွေကို ခိုးချက်၊ အရက်နဲ့ မြည်းတယ်။
တစ်နေ့ ဘုန်းတော်ကြီးက ရွာထဲကို ဆွမ်းခံကြွတယ်။ ရွာလယ်လမ်းမ
မှာ မိန်းမသားနှစ်ဦး ရန်ဖြစ်ဆဲရေးတိုင်းထွာ ရှိသမျှပစ္စည်း လှန်ပြနေ
ကြတော့ ဘုန်းကြီးလည်း ရှေ့ဆက်ဆွမ်းမခံဘဲ ကျောင်းပြန်ကြွသွားသ
တဲ့ ။

နောက်နေ့မနက် ဘုန်းကြီးဆွမ်းခံမကြွဘူး။

နောက်နေ့လည်း ဆွမ်းခံမကြဘူး။

ဒါနဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ဥပုသ်သည် အဘိုးကြီးက ဘုန်းကြီးနေမကောင်းလို့ လား ထင်လို့ ကျောင်းကိုသွားကြည့်တော့ ဘုန်းကြီးရော၊ သပိတ်ရော မရှိဘူး။

ရေခွေးကြမ်းပန်းကန်လုံးနဲ့ စာတစ်စောင်ကို ဖိထားတာမြင်လို့ ယူဖတ်လိုက်တော့ . . .

ဒကာကြီး ဦးတောကျော်

ဘုန်းကြီးကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးပါ

ရဟန်းတို့ ဆွမ်းမခံရသည့် ဌာနထဲမှာ

(၁) ပြည့်တန်ဆာမအိမ်၊ ၎င်းတို့ ရပ်ကွက်

(၂) သေတင်းကုပ်၊ ဘုံဆိုင်တဲ့ . . .

ဒီလိုဌာနကို ဆွမ်းမခံရဘူးလို့ ဘုရားရှင်က ပညတ်ခဲ့တယ်။

ဒီကြက်ပြေးရွာမှာ အဲဒါတွေ ရှိနေတယ်။

ဘုန်းကြီး လိမ္မာလာကြမလားလို့ ကြိုးစားပဲပြင်

တရားပြပေမယ့် ကယ်လို့ မရဘူး . . . တဲ့ ဒီတရားသုံးပါးနဲ့ ကြည့်ရှု

စောင်မလို့ မရနိုင်တဲ့ အတွက် ဥပေက္ခာ ပြုလိုက်ရပါတယ်။

သူသဘောအတိုင်းသာ ရှိကြပါစေတော့။

ဦးဝိမလ

ဘုန်းတော်ကြီးဦးဝိမလ မရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်း ဘယ်ရဟန်းသံဃာမှ ဒီပစ္စန္နရာဇ်အရပ်၊ မကောင်းမှုကံတွေ အများကြီး စုဝေးကြမ်းကြု

တ်တဲ့ အရပ်ကို ကြွမလာတော့ဘူးတဲ့ ။ ရွာထဲမှာ စိတ်ရင်းကောင်းတဲ့
ငါးဖမ်းလုပ်ကိုင်စားသောက်သူတွေ ရှိကြပါတယ်။

တစ်ယောက်အမည်က ဦးဒေါင်းတဲ့ ။

နောက်တစ်ယောက်က ငါးပိလုပ်ငန်းလုပ်တဲ့ ဦးရွှေကြီး။

လယ်လုပ်တဲ့ ဦးတာတေတို့ မိသားစု။

သူတို့ ကတော့ ယဉ်ကျေးတဲ့ လူတွေပေါ့။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း သား
လိုသဘောထားပြီး ရွာကလူတွေအကြောင်း ပြောပြကြတယ်။

စားစရာကောင်းလေးရှိရင် တကူးတက ခေါ်ကျွေးကြ ပို့ပေးကြပေါ့။
ရွာမှာ ဘုန်းကြီးမရှိလို့ သူတို့ ဝမ်းနည်းနေကြသတဲ့ ။ ရွာထဲအသုဘပေါ်
လာရင် သရဏဂုံတင်ဖို့ ဟိုး (၅)မိုင်လောက်က ရွာကျောင်းဘုန်းကြီးကို
လှည်းနဲ့ သွားပင့်ရသတဲ့ ။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဝိမလမရှိတော့၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲမှာ ရွာထဲက
လူသွမ်းတွေက ဖဲကစားကြသတဲ့ ။ အရက်သောက်ကြ၊ ကြက်တိုက်ကြ
သတဲ့ ။ ကြာတော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းလည်း ပျက်စီးပြိုကျသွားတယ်လို့
ပြောကြတယ်ဗျာ။

* * *